

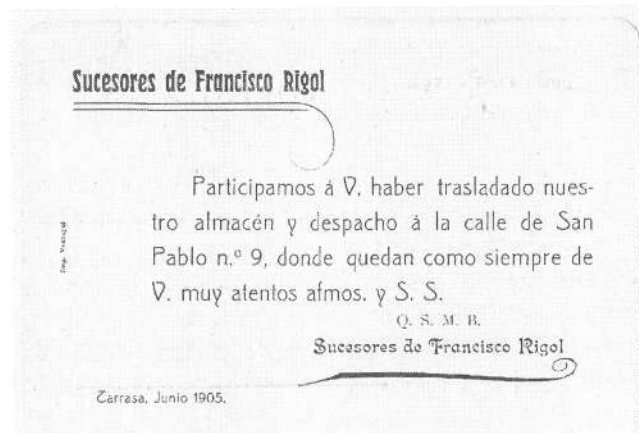
EL COL·LECCIONISME DE TEMÀTICA TERRASSENCA (139)

TÈXTIL (51). ELS ESCURSELL, RIGOL I BOADA (2)

(Continuació)

Transcorreguts només nou mesos de la constitució de Successors de Francesc Rigol, es produeixen canvis interns a la societat. Els dos fills grans cedeixen la seva part a la vídua i al fill petit, Josep, i a la vegada s'atorguen poders a

un antic dependent, Gaietà Boada i Baiona que era el que estava dirigint l'empresa. El març de 1899 Boada es va casar amb la vídua Rigol i va tenir, a partir de llavors, un paper bàsic en el futur de l'empresa. El juny de 1905, Successors de Francesc Rigol, trasllada el despatx i el magatzem al carrer de Sant Pau, 9 i el 1906 la fàbrica també canvia de lloc i es trasllada al

Tarja postal tramesa per Successors de Francesc Rigol comunicant el trasllat del despatx (1905).

Vapor Albinyana. L'1 de febrer de 1907, ja assolida la majoria d'edat de Josep Rigol canvia novament el nom i la composició de la societat. Es constitueix **Rigol Boada i Cia.** com a continuadora de Successors de Francesc Rigol. Els propietaris són ara tres: Amàlia Casanovas, muller de Gaietà Boada i exvídua de Francesc Rigol, Gaietà Boada que entra de soci, i Josep Rigol. Gaietà Boada va ser nomenat el bienni 1908-1909 vicepresident de l'Institut Industrial, i el 1910, secretari de la societat El Albergue del Soldado, constituïda per a la construcció, al carrer de Sant Leopold, de la nova caserna de la Guàrdia Civil.

Josep Rigol i Casanovas (1881-1963) és un personatge polifacètic. Com a industrial va presidir en dues ocasions l'Institut Industrial (de 1913 a 1916 i de 1932 a 1933) amb la plena satisfacció dels seus associats. El juliol de 1917, com a agraïment per la seva tasca de president de la comissió de mantes, les 14 empreses de la comissió li lliuraren un quadre de Delandé i un diploma artístic de Joaquim Vancells. L'11 de febrer de 1935, a l'assemblea anual de l'Institut Industrial, va ser objecte, junt amb Benet Badrinas, d'un homenatge on se li lliurà un àlbum amb les signatures de tots els socis. A la postguerra Rigol tornà a exercir diversos càrrecs en representació dels industrials.

Josep Rigol i Casanovas

En el vessant polític, Rigol participà activament en els rengles catalanistes. Dirigí un temps *La Sembra*, portaveu d'aquest ideari. El 1903, amb 22 anys, era vocal de l'Agrupació Regionalista, i el 1907 en va ser el president. En les eleccions municipals del maig de 1909 formà part de la candidatura solidària -Solidaritat Catalana- pel districte segon, i amb 446 vots resultà el més votat dels 26 candidats que es van presentar a Terrassa. Això va fer decidir que, malgrat tenir només 28 anys, fos elegit alcalde per real ordre. Pocs mesos després, Rigol demostraria les seves qualitats per al càrrec. Gràcies a la seva intervenció i a la d'altres companys de consistori aconseguí que la

Setmana Tràgica no tingués a Terrassa les greus conseqüències que va tenir a Sabadell i altres poblacions catalanes. Rigol es va tornar a presentar pel segon districte a les municipals de juny del 1917, formant part de la candidatura de l'Associació Nacionalista. Els sis candidats nacionalistes van sortir tots elegits, i novament Rigol, amb 514 vots, fou el candidat més votat de Terrassa. Amb aquests precedents, els nacionalistes van creure que Rigol era el candidat ideal per enfrontar-se a l'imbatible Alfons Sala, amb qui estaven durament enfrontats. En les eleccions a diputats a Corts convocades el febrer de 1918, però, no s'aconseguí vèncer Sala, que superà Rigol i el candidat republicà Antoni Marsà i Bragado, tant a Terrassa com a la totalitat del districte.

Josep Rigol estava molt sensibilitzat per la cultura terrassenca i era també expert en gramàtica catalana. Ell i Àngel Sallent van ser els dos terrassencs que van participar el 1906 en el Primer Congrés Internacional de la Llengua Catalana. Rigol presentà el tema "Pronoms i adjectius pronominals. Ús recte del pronom *llur*". Josep Rigol es va casar amb Teresa Badrinas i Escudé, germana del pintor i moblista Antoni Badrinas, de la qual enviudà el 1933, i es casà en segones nupcies amb Enriqueta Clariana i Berenguer.

Per acabar l'esbós biogràfic de Josep Rigol, transcrivim uns mots que li dedicà la Paulina Pi de la Serra que segueixen pendents i que també subscrivim: "Jo m'he demanat sovint per què Terrassa, ciutat pròdiga en afalacs i commemoracions.... ha oblidat tant la seva memòria".

(Continuarà)

RAFEL COMES